

Η συμπαράσταση της Εκκλησίας στην προσφορά μοσχευμάτων (Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος (Παρασκευαΐδης) (†))

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=177613>]

Η Εκκλησία επειδή ιερώς αντικρύζει όλα αυτά, τον ενθουσιασμό για τις μεταμοσχεύσεις τον βλέπει να περνάει από κάθε λεπτομέρεια αυτού που περιγράφει τον σεβασμό στον άνθρωπο. Η Εκκλησία δεν παγιδεύεται στη στενότητα του αριθμού των μοσχευμάτων η των αριθμών των στατιστικών υπηρεσιών η των πολιτικών εξαγγελιών. Δεν ενδιαφέρεται για μοσχεύματα αλλά αγωνίζεται για αξίες. Είναι βαθειά η πεποίθησή μας ότι τα πολλά μοσχεύματα θα προέλθουν από το σεβασμό, την αγάπη, την ανάγκη για κοινωνία ψυχών και σωμάτων. Τα πολλά μοσχεύματα μ' όλο που αποτελούν για όλους μας επιθυμητό στόχο με κανένα τρόπο δεν αποτελούν και εγγύηση της λύσης του ανθρώπινου προβλήματος.

Εμείς ως Εκκλησία συχνά αντιλαμβανόμαστε ότι πολλά περιμένετε από μας. Κι έχουμε κάθε διάθεση να συμπαρασταθούμε. Ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε. Παρά ταύτα σας οφείλουμε μια εξήγηση του τι μας δυσκολεύει σε μία απροκάλυπτη υποστήριξη των μεταμοσχεύσεων. Για κάτι τέτοιο έχουμε και λόγους ενδοεκκλησιαστικούς, αλλά και λόγους κοινωνικούς. Σε αυτούς τούς λόγους οφείλεται το ότι συχνά συστελλόμαστε και εκφράζουμε επιφυλάξεις.

Ενδοεκκλησιαστικές δυσκολίες.

Η πρώτη δυσκολία της Εκκλησίας έχει να κάνει με το θέμα του εγκεφαλικού θανάτου. Εν όσω δηλαδή αιωρείται το ερώτημα μεταξύ του ιατρικού κόσμου εμείς υποχρεούμεθα να περιμένουμε. Ας μην ξεχνάμε ότι ο εγκεφαλικός θάνατος για κάθε μη ειδικό δεν είναι κάτι που ο ίδιος βλέπει και διαπιστώνει αλλά κάτι που οι ειδικοί του λένε και πρέπει να πιστέψει. Και αυτό δεν είναι λεπτομέρεια. Είναι πολύ φυσικό στο θέμα του θανάτου να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι και συντηρητικοί. Γιατί η ασέβεια στον νεκρό είναι η μεγαλύτερη προσβολή στη ζωή. Και αναφερόμεθα στον ιατρικό κόσμο, διότι όπως πολλοί εξ υμών γνωρίζετε, έγκριτοι συνάδελφοί σας, πανεπιστημιακοί δάσκαλοι με επιστημονικές μελέτες και δημοσιεύματα σε ευρείας κυκλοφορίας εφημερίδες, αλλά και στο επίσημο όργανο

του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου, το «Ιατρικό Βήμα», αμφισβητούν έντονα τον εγκεφαλικό θάνατο. Τα δημοσιεύματα αυτά έχουν επηρεάσει ένα σημαντικό αριθμό προβληματιζομένων ανθρώπων και της Εκκλησίας που ποικιλότροπα εκφράζουν τις επιφυλάξεις τους. Παρά ταύτα ήδη η Επιτροπή Βιοηθικής της Ιεράς Συνόδου, όπως θα διαπιστώσετε και από τον τόμο, μετά από διεξοδική μελέτη τω διαφόρων παραμέτρων του προβλήματος έχει αποδεχθεί τον εγκεφαλικό θάνατο ως το οριστικό βιολογικό τέλος του ανθρώπου.

Η Εκκλησία όμως δεν βιάζεται. Οφείλει έναν σεβασμό και στην ιερότητα των στιγμών του θανάτου και στην ευαισθησία όσων δυσκολεύονται να αποδεχθούν μια προσέγγιση του θανάτου διαφορετική από την παραδοσιακή αντίληψη που τον συνδέει με την παύση της καρδιακής λειτουργίας. Επιτρέψτε μου να σημειώσω εδώ ότι αυτή η αντίληψη έχει ουσιαστικά διαμορφώσει και την θεολογία μας σε τέτοιο βαθμό ώστε η λειτουργία και το όργανο της καρδιάς να ενδύονται με ιδιάζουσα πνευματική σημασία. Η καρδιακή προσευχή έχει να κάνει με την καρδιακή λειτουργία.

Για να ξεπερασθεί αυτό το πρόβλημα η Ιερά Σύνοδος έχει αναθέσει στην Επιτροπή Βιοηθικής την οργάνωση δύο ημερίδων· μιας με ιερείς πνευματικούς και μιας με ιατρούς. Ταυτόχρονα προγραμματίζουμε την οργάνωση ενός διορθοδόξου συνεδρίου για να ακούσουμε και τις απόψεις των υπολοίπων ορθοδόξων εκκλησιών. Είναι το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε επί του παρόντος. Ευελπιστούμε ότι θα διαφανεί η αλήθεια και σύντομα θα αποδεσμευθούμε από αυτήν την αναστολή ώστε η Εκκλησία ουσιαστικά να συμβάλει στον αγώνα υπέρ των μεταμοσχεύσεων.

Επί του παρόντος ανοιχτά συμπαριστάμεθα στη δωρεά των διδύμων οργάνων και των ιστών (κερατοειδούς, δέρματος, μυελού οστών κ.λπ) πιστεύοντας ότι σύντομα θα είμαστε και στην ευχάριστη θέση να προχωρήσουμε περισσότερο.

[Συνεχίζεται]